

मि० ॥ शुक्रादुत्पन्नो यः सप्तदश स्तोमस्तद्रूपां त्वां सा० शुक्राद्ब्रह्मात्सप्तदशः स्तोमं
निरमि० ॥ सप्तदशात्स्तोमादुत्पन्नं यद्वैत्रपं पृष्ठं तद्रूपां सा० सप्तदशात्स्तोमाद्वैत्रपं
पृष्ठं निरमि० ॥ जमदग्निर्ऋषिः जमति जगत्पश्यतीति जमन् अङ्गति सर्वत्र गह्वती-
त्यग्निः ऋषति जानाति ऋषिः ईदृशं यच्चक्षुस्तद्रूपां सा० चक्षुर्वै जमदग्निर्ऋषिर्यदेनेन
जगत्पश्यत्यथो मनुते तस्माच्चक्षुर्जमदग्निर्ऋषिरिति [ट. १. २. ३.] श्रुतेः ॥ प्रजापति-
सृष्ट्या त्र्येष्टकया प्रजार्थं चक्षुर्गृह्णामि दशमल्लैश्चक्षुरेव गृह्णामि । सकृत्सादयत्येत-
च्चक्षुः करोतीति [ट. १. २. ३.] श्रुतेः ॥ ५६ ॥

a. इदमुत्तरात्स्वः । b. तस्य श्रोत्रं सौवम् । c. शरद्वैत्री । d. अ-
नुष्टुप्शारदी । e. अनुष्टुभं ऐडम् । f. ऐडान्मन्थी । g. मन्थिनं
एकविंशः । h. एकविंशद्वैराजम् । i. विश्वामित्र ऋषिः । k. प्र-
जापतिगृहीतया त्रया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यः ॥ ५७ ॥

दशमल्लैश्चतुर्थं दशकमुत्तरांसादारभ्योपदधाति ॥ उत्तरस्यामुत्तरात् उत्तराधरद-
क्षिणादातिरिति [पा० ५. ३. ३४.] आत्प्रत्ययः सर्वस्मादुत्तरभागस्या दिशः यदिदं स्वः
स्वर्गो लोकः तां दिक्स्वर्गत्रूपां त्वां सा० क्रियाव्ययविशेषणानां नपुंसकत्वमेकत्वं
चेति वचनादिदमुत्तरादित्युक्तम् दिशो वाऽउत्तरात्तद्यत्ता आहोत्तरादित्युत्तरा क्य-
स्मात्सर्वस्मादिशोऽथ यत्स्वरित्याह स्वर्गो हि लोको दिशः श्रोत्रं हि दिशो
भूवोत्तरं तस्थौ (19.) तदेतद्रूपमुपदधातीति [ट. १. २. ४.] श्रुतेः ॥ तस्य स्वर्गस्य
सम्बन्धि श्रोत्रं कीदृशं सौवम् स्वः इदं सौवं तस्येदमिति [पा० ४. ३. १२०.] अण्
द्वारादिवैजागमः [पा० ७. ३. ४.] अव्ययानां भमात्रे ढिलोपः श्रोत्रत्रूपां त्वां सा०
श्रोत्रं तस्माद्रूपादिग्भो निरमिमीतेति [ट. १. २. ५.] श्रुतेः ॥ श्रोत्रादुत्पन्ना या शर-
त्तद्रूपां सा० शरदमृतुः श्रोत्रान्निरमिमीतेति [ट. १. २. ५.] श्रुतेः ॥ शरद उत्पन्नं य-
दनुष्टुप्शरदस्तद्रूपां सा० अनुष्टुभं शरदः शरदः ऋतोर्निरमि० ॥ अनुष्टुभ उत्पन्नं यदैडं
साम तद्रूपां सा० अनुष्टुभश्शरदस ऐडः साम निरमि० ॥ ऐडात्साम उत्पन्नो यो
मन्थी ग्रहस्तद्रूपां सा० ऐडात्साम्नो मन्थिनं ग्रहं निरमि० ॥ मन्थिग्रहादुत्पन्नो य
एकविंश स्तोमस्तद्रूपां सा० मन्थिनो ग्रहादेकविंशः स्तोमं निरमि० ॥ एकविं-